

Předložená práce se zabývá problematikou reflexe v rámci zkušenostního učení.

Vyjasňuje oba pojmy, přibližuje možnosti jejich využití a uvádí je do souvislostí se současnou praxí na školách. Zkušenostní učení je v tomto případě vztaženo na osobnostní a sociální výchovu, která se na českých školách začíná vyskytovat.

Teoreticko – empirická povaha práce umožňuje srovnat teorii ideálně formulovaný obraz reflexe s její podobou v praxi. Nejrozsáhlejší část práce je věnována výzkumu. Výzkum poskytuje pohled na dovednosti učitelů ve vztahu k reflexi. Zajímá se o kvalitu osvojení dovedností potřebných pro reflexi. Pozorování a rozhovor tvoří hlavní metody šetření.

Praktické ověření problematiky může být impulzem k jejímu dalšímu rozvoji.